

К F 21.04.2018 2€

КАЗУС

Георги Гаврилов живеел под наем в хола на апартамент, находящ се на адрес гр.София.ж.к."Люлин", бл.311. В същия апартамент живеел и хазяйнят му Тодор Веселинов, който ползвал кухнята.

Тодор Веселинов страдал от биполярно разстройство на съзнанието и във връзка с това провеждал терапия.

Около 00,00 часа на 02.05.2009г. Мартин Петров се обадил на Веселинов, с когото се познавали, и му казал, че Гаврилов му дължи пари, поради което ще дойде да си ги поиска.

Около 01,00 часа на 02.05.2009г. Мартин Петров, придружен от непълнолетните Илиян Петров /17 г./ и Ясен Манин /17г./ пристигнали в жилището. След позвъняване Тодор Веселинов им отворил входната врата и тъй като ги познавал, спокойно ги пушал в жилището.

Тримата се насочили към хола. Тъй като вратата му била заключена, те започнали да чукат по нея и да викат по име Георги Гаврилов.

Гаврилов се събудил и като чул, че пред вратата му говорят няколко човека се изплашил, но отключил и отворил вратата, за да разбере какво се случва. Тогава Илиян Петров избутал вратата и намиращия се зад нея Гаврилов, и тримата посетители влезли в хола.

Илиян Петров казал на св.Гаврилов:"Ще те пребия! Казвай къде са парите!". След това и другите двама извършители заобиколили Гаврилов и започнали да го разпитват къде са парите му.

Ясен Манин почти не говорел с Гаврилов, но при всяка отправена от страна на Илиян Петров закана, заплашително се насочвал към него и го гледал нападателно. След това, по даден знак от Мартин Петров, преровил стаята, но не открил в нея пари.

Тогава Илиян Петров и Мартин Петров поискали от Гаврилов да заложат преносимия си компютър - марка „ВепQ", който видели в стаята, и да им даде получената сума.

Първоначално Георги Гаврилов отказал, тъй като нямало причина да направи това, но двамата отново го заплашили с побой, а Ясен Манин се приближил към него със свити юмруци. Илиян Петров и Мартин Петров му обяснили, че трябва да ги придружи веднага до денонощна заложна къща и да заложат преносимия си компютър „ВепQ" от свое име.

Изплашен от отправените му заплахи и притеснен, че тримата могат ги реализират, Гаврилов приел да тръгне с тях.

Ясен Манин останал да чака на улицата пред квартирата на Гаврилов, а Мартин Петров спрял таксиметров автомобил, за да стигнат с него до денонощната заложна къща.

21.04.2008

Автомобилът бил управляван от Йордан Живков, с когото Мартин Петров се договорил да ги откара до посочения адрес, да ги изчака и след това да ги върне до дома на Гаврилов.

В автомобила Гаврилов, който носил чантата с преносимия компютър, седнал по средата на задната седалка, а Мартин Петров и Илиян Петров седнали от двете му страни.

Когато стигнали до заложената къща, Мартин Петров и Илиян Петров придружили Георги Гаврилов до гишето и стояли неотлъчно до него, докато той залагал преносимия си компютър.

Така те си осигурили, че въпреки на липсата на желание от негова стана, той ще изпълни исканото от тях.

При залагането на вещта бил съставен договор за сумата от 60 лв., които Гаврилов получил веднага от служител на заложената къща.

Илиян Петров веднага взел от ръцете на Гаврилов цялата сума.

След това Мартин Петров, Илиян Петров и Георги Гаврилов се върнали с автомобила до квартирата на последния, където ги чакал Ясен Манин.

Преди да си тръгнат Илиян Петров отново заплашил Георги Гаврилов, че ако се оплаче, ще се върнат и ще го пребият.

В следобедните часове на 02.05.2009г. Гаврилов подал жалба по случая в полицията.

Разпитан в хода на предварителното производство Мартин Петров отказал да дава обяснения. Илиян Петров описал събитията, но не се признал за виновен.

Ясен Манин дал обяснения и признал вината си.

Разследването по делото приключило и на 10.04.2010г. бил внесен обвинителен акт.

К. -
21.04.2018

Р.

£

ВЪПРОСИ

- I. Каква е правната квалификация за всеки един от извършителите?
  - II. Кой е компетентният разследващ орган?
  - III. Коя е родово компетентната прокуратура?
  - IV. Какви експертизи следва да се назначат и за изясняването на кои обстоятелства?
  - V. До коя дата може да започне наказателната преследване спрямо всеки един от извършителите.
  - VI. Налице ли са основания за задължителна защита, какви и спрямо кого.
-

Т контролен казус К
21.04.2018

КАЗУС

На 15.12.2017 г. Марина Илиева и Боряна Колева работели в магазин "Компас", находящ се в гр.Л., на ул. "К.И.". На 15-то число на месеца се превеждали заплатите на работниците в магазина по сметките им на дебитна карта.

Около 15,30 ч. на същия ден Марина Илиева влязла в женската съблекалня в магазина и от шкафчето на Колева (което не се заключвало), извадила дамската ѝ чанта и взела от нея дебитната ѝ карта, издадена от „Алианц Банк България“ АД, както и листче, на което бил записан ПИН – кода на същата. Марина Илиева отишла до магазин „Билла“, находящ се в на ул. „С.“ № 3, в гр.Л., където с дебитната карта на Колева в 15,52 ч. от банкомат с № 57713, собственост на „Райфайзен банк“ ЕАД, изтеглила сумата от 50 лв. от сметката на Колева.

След това Марина Илиева отишла до банкомат с № 469, собственост на „ОББ“ АД, находящ се на ул. „С.“ № 2 в същия град, от където с дебитната карта на Колева в 16,01 ч. изтеглила от сметката ѝ сумата от 300 лв. След това се върнала в магазина, в който работила.

След 16,00 ч. Колева потърсила в дамската си чанта дебитната си карта, но установила, че последната, както и листчето, на което била записала ПИН-кода на същата, липсвали. Колева се обадила веднага в „Алианц Банк България“ АД, за да блокират дебитната ѝ карта, и подала жалба в РУ МВР – Л. След това Колева се върнала в магазина, където споделила с колегите си за кражбата, а Марина Илиева ѝ казала: „Как може да си толкова загубена, да си държиш ПИН-кода до картата в портмонето“.

На другия ден Марина Илиева не се явила на работа, като представила болничен лист, но след изтичане на отпускът ѝ по болест отново не се явила на работа, поради което трудовото ѝ правоотношение било прекратено.

Колева се усъмнила, че именно Марина Илиева е взела дебитната ѝ карта с ПИН-кода, за което уведомила полицията. Във връзка с тези нейни съмнения Ивайло Василев, който към 15.12.2017 г. работил като оперативен служител в сектор „Криминална полиция“ при РУ МВР – Л., и извършвал проверка по жалбата на Колева, призовал Марина Илиева за изясняване на обстоятелствата около извършеното престъпление.

На 22.12.2017 г. Марина Илиева се явила при Василев и при проведения разговор признала за извършеното деяние, като подробно обяснила механизма на извършване на същото. С протокол за доброволно предаване от същата дата /22.12.2017 г./ Илиева предала на Колев сумата от 350 лв., като в протокола за доброволно предаване заявила: „... парите, които предавам желая да бъдат върнати на Боряна Колева, с която работя в супермаркет „Компас“. На 15.12.2017 г. взех дебитната ѝ карта без нейно

съгласие и изтеглих сумата от 350 лв. от банкомата, който се намира пред магазин „Билла“ и от другия, който е на отсрещния тротоар.“

На 23.12.2017 г. Василев върнал на Колева сумата от 350 лв., предадени му предния ден от Марина Илиева.

За установеното в хода на проверката изготвил докладна записка, която била изпратена в Окръжна прокуратура – П.

Прокурорът, на когото преписката била разпределена, образувал досъдебно производство. В хода на разследването Марина Илиева била привлечена в качеството на обвиняема за това, че:

на 15.12.2017 г., за времето от 15:52 ч. до 16:01 ч., в гр.Л., на ул. "С." № 3, на банкомат с № 57713 обслужван от „Райфайзен банк“ ЕАД и ул. „С." № 2, на банкомат с № 469 обслужван от „ОББ“ АД, при условията на продължавано престъпление, използвала платежен инструмент - банкова (дебитна) карта №*****, издадена от „Алианц Банк България“ АД на името на Боряна Станимирова Колева без съгласието на титуляра, и изтеглила общо сумата от 350 лв., като деянието не съставлява по тежко престъпление, както следва:

1. На 15.12.2010 год., в 15:52 часа, в гр.Л., ул. "С." № 3, на банкомат № 57713 обслужван от „Райфайзен банк“ ЕАД, използвала платежен инструмент - банкова (дебитна) карта №*****, издадена от „Алианц Банк България“ АД на името на Боряна Станимирова Колева, без съгласието на титуляра, като изтеглила сумата от 50 лева, като деянието не съставлява по тежко престъпление.

2. На 15.12.2010 г., в 16:01 часа, в гр.Л., ул. "С." № 2, на банкомат с № 469 обслужван от „ОББ“ АД, използвал платежен инструмент - банкова (дебитна) карта №*****, издадена от „Алианц Банк България“ АД на името на Боряна Станимирова Колева, без съгласието на титуляра, като изтеглила сумата от 300 лева, като деянието не съставлява по тежко престъпление.

Бил внесен обвинителен акт в Окръжен съд – П.

На насроченото първо съдебно заседание подсъдимата Илиева се явила сама. Съдът служебно взел решение да се проведе предварително изслушване по реда на глава XXVII от НПК за решаване въпросите по чл. 371, т.2 от НПК. Подсъдимата Илиева, на основание чл. 371, т.2 от НПК, признала изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласила да не се събират повече доказателства за тези факти.

Съдът, като съобразил, че самопризнанието на подсъдимата по чл. 371, т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, с определение на осн. чл.372, ал.4 от НПК обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира повече доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Предвид на това в хода на съдебното следствие на

основание чл. 373, ал.2 от НПК не е извършван разпит на подсъдимата и свидетелите за деянието, описано в обвинителния акт.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – П. поддържал повдигнатото обвинение и предложил на съда да наложи на подсъдимата наказание, съобразно предвиденото в закона за това престъпление, при условията на чл. 58а от НК.

В хода на съдебното следствие подсъдимата заявила, че разбира в какво е обвинена, че е наясно с последиците от проведеното съкратено съдебно следствие и е съгласна с тях. В последната си дума подсъдимата заявила, че съжالياва за случилото се, и че то повече няма да се повтори.

Съдът се произнесъл с присъда. Същият приел, че констатираните смекчаващи обстоятелства (младата възраст на извършителката – 21 години, и чистото ѝ съдебно минало) не са многобройни, нито което и да е от тях е изключително, за да са налице основанията за определяне на наказанието по реда на чл. 55, ал.1, т.1 от НК. Затова наложил на подсъдимата наказание 2 години лишаване от свобода, изтърпяването на което, на осн. чл.66 НК, да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години. На осн. чл.58а, ал.1 от НК съдът намалил наложеното наказание с 1/3 и постановил тя да изтърпи 16 месеца лишаване от свобода с 2-годишен изпитателен срок.

Въпроси:

1. Съставомерно ли е деянието и ако да – по кой текст от НК, като изпишете пълната му правна квалификация. Кои са характеристиките на основните му елементи.

2. С оглед размера на изтеглената сума може ли да се приеме, че деянието е малозначително. Обосновете се.

3. Можело ли е в хода на ДП да бъде разпитан в качеството на свидетел оперативния служител от РУ МВР – Л., който е извършвал предварителната проверка, за обстоятелствата, които са му станали известни в хода на проверката.

4. Допуснато ли е процесуално нарушение в хода на съдебното производство.

5. Правилно ли е определено наказанието.

6. Допустимо ли е било сключването на споразумение, ако изтеглената сума не беше върната.

II конструктори КО.ЗХ К
21.04.2018

КАЗУС – 2018 год.

Борислав Борисов и Валентина Пеева живеели на съпругески начала, като имали две деца. Пеева била безработна и когато Борисов останал без работа и материалното положение на семейството станало изключително тежко. Борисов започнал да търси пари на заем и така пред един офис на фирма за бързи кредити се запознал с лице на име Николай, който му предложил да откара лек автомобил на негов приятел в Сърбия срещу заплащане на сумата от 2000 лева. Борислав Борисов като чул за каква сума става въпрос заподозрял, че в случая нещо не е наред, но въпреки това се съгласил. Дал на Николай копие от личната си карта, получил аванс от 200 лева и двамата се уговорили на следващия ден да се срещнат, за да получи лекия автомобил и инструкции къде точно да го закара. Борисов се прибрал в къщи разказал на Пеева как може да изкарат пари и казал, че каквото и да има в колата и дори тя да е крадена, за толкова пари ще я превози през границата. За да не буди подозрение той решил да пътуват двамата заедно с децата и предложил да я вземе със себе си, за да свършат двамата тази работа.

На следващия ден Борисов се срещнал с Николай който пристигнал с л. а. марка „Мерцедес“, предал на Борисов ключовете и му обяснил къде и на кого в Сърбия да закара колата, за да получи остатъка от парите. Борисов паркирал пред жилищния блок, където живее, внимателно огледал купето и багажника на автомобила като вдигнал седалките и тапицерията на багажника. Видял, че резервоара е заваряван и прясно боядисан, а през една малка дупчица се вижда найлон. Въпреки това поставил отново тапицерията на място и решил да предприеме пътуването като не казал нищо за това на Пеева. На 20.02.2008 г. около 13,30 часа на ГКПП-Калотина за излизане от страната пристигнал лекия автомобил „Мерцедес“, управляван от Борислав Борисов. В автомобила като пътници се возели Валентина Пеева и двете им деца. При извършване на паспортната проверка на служителя на ГКПП му направило впечатление, че подсъдимият Борисов е неспокоен. Това го усъмнило, че нещо не е наред, за което незабавно уведомил Началника на смяната на ГКПП. Сформирана била група за проверка на автомобила, в която се включили служителите на Митница Калотина - К. И. и П. Й. Служителят К. И. попитал лицата дали имат за деклариране забранени за износ предмети и стоки, на което те отговорили отрицателно.

При проверка на багажника на л. а., служебното куче на митницата дало индикации за наличие на наркотици в областта на резервоара за гориво. При огледа на резервоара откъм багажника, на митническите служители им направило впечатление, че по резервоара са направени заваръчни работи, както и че в долната част е налице дупчица, през която се виждал найлон. С шило пробили найлона през дупчицата и при изваждането му, върху него били останали следи от прахообразно

вещество. При тестването с полеви наркотест на полепналото прахообразно вещество, същото реагирало на хероин.

Извикана била следствено-оперативна група, извършен бил оглед на автомобила, при който бил открит специално изграден тайник в резервоара му откъм багажника, в който се намерили 24 пакета прахообразно вещество с бруто тегло 25,800 кг. Общото количество прахообразно вещество било 24,760 кг. От заключението на физико-химическата експертиза е видно, че иззетото прахообразно вещество представлява хероин със съдържание на активен компонент - диацетилморфин от 44 до 68 %. Хероинът представлява високорисково наркотично вещество, поставено под забрана и контрол съгласно Списък I на Единната конвенция на ООН за наркотичните вещества от 1961 г., ратифицирана от Р. България и Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и е включен в Приложение I към чл. 3, ал. 2 от този закон - "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина.

На Борислав Борисов и на Валентина Пеева същия ден били повдигнати обвинения за извършено престъпление по чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. Първоначално досъдебното производство е било водено от дознател при ГПУ-Калотина, който освен останалите процесуално-следствени действия, които е извършил, с надлежни Постановления за назначаване на експертизи е назначил изготвянето на такива. Според заключението на съдебно-оценителната експертиза, общата стойност на 24,760 кг. хероин с посоченото съдържание на активен наркотично действащ компонент възлиза на сумата - 3 120 950 /три милиона сто и двадесет хиляди деветстотин и петдесет/ лева, което представлявало 13003 броя минимални работни заплати. Според заключението на техническата експертиза се установява, че наркотичното вещество е било укрито в тайник, допълнително изработен в резервоара за гориво на автомобила, като по този начин значително е намален конструктивния обем на резервоара. За изработването на този тайник са били необходими специални знания, средства и материали. Съгласно заключението на оценителната експертиза, стойността на л. а. марка "Мерцедес" модел 320 CDI с ДК № ... възлиза на 36 000 лв.

След приключване на разследването и доклад до наблюдаващия прокурор, всички материали по делото били предявени на обвиняемите и техните защитници, които се запознали с тях. Защитата на Борисов направила възражение, че разследването е извършено от некомпетентен орган – дознател от органите на гранична полиция. Други бележки, възражения и претенции по начина на водене на разследването не били направени.

При така установената фактическа обстановка на базата на всички доказателства по делото – показанията на свидетелите, писмените доказателствени средства - протоколи за оглед на местопроизшествие и на веществени доказателства с фотоалбуми, протокол за вземане на представителни проби с фотоалбум, заключенията на изготвените експертизи и свидетелства за съдимост с чисто съдебно минало на Борисов и Пеева, прокурора е направил правни изводи и внесъл обвинителен акт за извършени от тях престъпления както следва :

- от Борислав Борисов по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК и

- от Валентина Пеева по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК.

По отношение на първото престъпление, двамата са обвинени, че на инкриминираната по делото дата 20.02.2008 г., на ГКПП-Калотина при предварителен сговор са направили опит да пренесат през границата на страната, без надлежно разрешително и без знанието и разрешението на митницата процесното количество наркотично вещество, а съобразно второто обвинение, че на същата дата - 20.02.2008 г. и същото място - ГКПП-Калотина са държали наркотичното вещество.

След приключване на разследването и внасяне на делото с обвинителен акт в съда, състав на Софийския ОС с протоколно определение е прекратил съдебното производство по делото и е върнал същото за доразследване, тъй като констатирал допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, намерили израз в извършване на разследването от некомпетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 100 от ППЗМВР/отм./ - *„Чл. 100. (1) Органите на ГДПП/Главна дирекция „Гранична полиция“/ предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления, свързани с незаконно преминаване на границата и с трафик на хора.“*

След връщане на делото, от разследващ полицай при ОДМВР-София било извършено отново привличане на обвиняемите Борисов и Пеева в това качество за извършени на 20.02.2008 г. на ГКПП-Калотина посочените вече престъпления: Борислав Борисов по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК и Валентина Пеева по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК. Проведен бил нов разпит на всички свидетели по делото, разследването било предявено и изготвено ново обвинително заключение. Във връзка с дадените вече експертни заключения, водещият разследването не изготвил нови Постановления за тяхното назначаване, тъй като преценил, че вече

изготвените експертизи са дали ясен и изчерпателен отговор на поставените въпроси в рамките на професионалната компетентност на вещите лица. За това, че експертите изготвили заключенията са специалисти в съответната област, спор по делото няма, тъй като същите са лица от съответните служби, компетентни да изготвят съответното заключение. От друга страна, обвиняемите са признали фактите по обвинението, сред които се съдържат такива, изяснени и чрез експертните заключения, което на практика сочи, че същите не са оспорили тяхното съдържание. Всички материали, събрани по делото са били предявени като в протоколите за предявяване на разследването изрично е записано, че обвиняемите и защитата са се запознали с тях, нямат бележки и възражения и нямат претенции по начина на водене на разследването.

Прокурора отново внесъл обвинителен акт за извършени престъпления както следва :

1. От Борислав Борисов по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК

2. От Валентина Пеева по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК.

Въпроси:

1. Правилна ли е била според Вас правната квалификация на деянията на **Борислав Борисов** по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК и на **Валентина Пеева** по: чл. 242, ал. 4, във вр. с ал. 2, във вр. с ал. 1, б. "д" и "е", във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 2, във вр. с ал. 1 пр.4 вр. чл.20 ал.2 от НК ?

Мотивирайте се с правни аргументи с оглед установените факти и основните елементи на съставите на посочените престъпления.

2. Прокурора правилно ли е приложил закона, приемайки, че обвиняемите са осъществили по едно и също време и на едно и също място в съвкупност две престъпления ?

3. Може ли да се направи категоричен извод за предварителен сговор и съучастие на Валентина Пеева и под каква форма ?

4. Законосъобразно ли е било върнато делото от Софийския ОС на прокурора за допуснати съществени процесуални нарушения и отстранени ли са те при допълнителното разследване ?

5. Следва ли в случая да намери приложение разпоредбата на чл. 242, ал. 8 от НК ?

6. Може ли делото пред първоинстанционния съд да приключи със споразумение или да се проведе съкратено съдебно следствие?